

Paksun rautaoven takana avautui valtava ja koruton valkoinen sali.

Valkoisissa looseissa istui mitäänsanomattoman mutta tärkeilevän näköisiä virkailijoita.

Liisa valitsi viimeisimmän loossin, ettei penkkirivistössä ilmeettömän näköisinä istuvat olisi kuulleet hänen yksityisasiansa.

Ikuisuudelta tuntuvan ajan kuluttua syttyi vihreä valo jossa hänen numeronsa. Hän tiesi vuoronsa tulleen.

"Teidän nimenne oli?" sanoi kuiva nariseva ääni.

Hänen teki mieli tokaista, ettei hänen nimensä ollut ollut mitään, vaan on yhä edelleen.

Hän jätti kuitenkin tokaisematta, sillä se olisi voinut vaikuttaa palvelun laatuun.

Tulin tänne tehdäkseni reklamaation. "Liisa sanoi ja ilmoitti kohteliaasti nimensä.

"Meidän virastomme ei ota vastaan reklamaatioita, niitä ei tunneta protokollassa." Vastasi virkailija ja alkoi raivoisasti lyödä leimoja arkkeihin, kuin vihjataksaan hänelle, että häntä ei kiinnosta ja että asia on loppuunkäsitelty.

"Mutta, kun" Liisa ehti sanoa hädissään, kun kuivakka ääni vastasi kärsimättömästi. "Ei mitään muttia, meillä on täällä muutakin tekemistä, kuin ottaa vastaan ylipäiväisiä, vanhentuneita reklamaatioita. Ettekö lukeneet pienellä painettua? Siinä lukee **ni- men- o- maan**, ettei päätöksestä voi valittaa kuin itse pirulle ja silloinkin vain erittäin painavista syistä." Kuivakka ääni jatkoi, "Jos päädytte siihen, että valittaa kuitenkin täytyy niin, alin kerros ja pannuhuoneesta sisään. Piru on lounastauolla, Odottakaa aulassa, virvokkeita on sivupöydällä."

Pohjakerroksessa kävi viima, odotusaulaa ei ilmeisesti lämmitetty. Seinien kuura kimalteli.

Ovi pysyi kiinni, vaikka sisällä oli joku. Miten ärsyttävä tyyppi, **voi helvetti!** eikö se nyt voisi avata.

Hän selaili hiirenkorville käpristyneitä sivuja ja kuuli kuinka piru lapioi koksia pannuun.

Ikuisuudelta tuntuvan ajan jälkeen, hän kuuli askelia Pirun huoneen oven suunnalta.

Piru avasi oven ja vilkuili ympärilleen. Piru oli pukeutunut kiiltävän mustaan pitkään rotannahkatakkiin, jaloissansa hänellä oli niin ikään rotannahkaiset pitkät kiiltävänmustat saappaat. Pirun housut olivat harmaata karkeaa mutta laadukasta sarkakangasta.

Pussihousumallia Liisa ajatteli.

Tule sisään, Piru kehotti. Liisa astui peremmälle kylmien väreiden saattamana. Lämpötilaero oli niin suuri, että tuntui siltä, kuin silmät olisivat huurtuneet ja jokainen ihokarva olisi noussut kurkottamaan kohti lämpöä.

Liisaa puistatutti kaamea mädän löyhkä, joka leijui kaikkialla pannuhuoneessa.

Piru istuutui antiikkinahalla verhoillun ruskean ja kauniisti niittikoristellun työpöytänsä ääreen.

Liisa uskaltautui avaamaan suunsa.

"Hyvää päivää! Minä olen Rönkäisen Liisa, tulin luoksenne koska.." hän lopetti lauseen kesken Pirun huitaistessa ilmaa kärsimättömänä.

"Minä olen itse Piru ja minua tavataan sinutella täällä, ainoastaan Herra Jumalaa teititellään. No niin jatka! Ei minulla ole koko päivää aikaa" Piru sanoi ja vaiken.

"Niin, minä tulin, sillä haluaisin tehdä reklamaation. Minusta minulla on siihen oikeus, sillä en saanut minkäänlaista varoitusta ja valitusajastakaan ei puhuttu mitään ja kun minulla on ne lapsetkin." Liisa keskeytti puheensa ja odotti, että Piru olisi vastannut hänelle.

Piru kaiveli terävällä paperiveitsellä hampaidensa koloja. Kaivoi tarkasti ja tutkiskeli veitsenkärjessä olevaa iljettävää kökkärettä , jonka oli juuri kaivanut.

"Pirun lihapalat!" sanoi Piru ja purskahti kolkkoon nauruun. Sitten Piru jatkoi puhettaan."Vai, että oikein reklamaation? No mistä sinulle tuli mieleen, että juuri minä voisin jotenkin vaikuttaa asiaan? Yleensä kaikki menevät Herra Jumalan pakeille"

Piru lopetti lauseensa ja hyppäsi pöytänsä takaa sellaisella vauhdilla, että Liisa pelästyi niin, että hänen sydämensä jätti lyöntejä väliin.

Piru käveli ketterästi sivupöydän luo, pöydällä oli shakkipeli."Pelaan itsensä Herra Jumalan kanssa, ihan vaan harrastusmielessä ja ajankulukseni." Piru sanoi ja jatkoi "Tämä jalo harrastuksemme on ainoa jossa tulemme toimeen keskenämme." Piru jatkoi vielä "On kyllä olemassa toinenkin peli missä haluaisin hänen kanssaan mitellä, mutta Herra Jumala ei ole vielä suostunut, nimittäin venäläinen ruletti" Piru lopetti yksinpuhelunsa, nauroi kovaa ja rivosti samalla tuijotti hänen kauhistuneisiin silmiinsä." No mutta, mihin me jäimmekään?"Sanoi piru teennäisen kiinnostuneena.

"Niin minä siitä reklamaatiosta, kun virkailija sanoi, että Pirulle pitäisi tämä minun reklamaationi osoittaa. Niin nyt minä olen täällä sen asian vuoksi."

"Vai, että oikein virkailija sanoi." Piru tokaisi ylimielisesti. ja jatkoi vielä. "No eikö se virkailija sanonut mitä pienellä painetussa sanotaan? Eikö virkailija sanonut mitään protokollasta? Meillä on täällä tietty marssijärjestys, hyvin konservatiivisine käytäntöineen" Piru lopetti lauseensa ja teki siirron valkoisella nappullalla.

"Kyllä virkailija sanoi kaikki nuo asiat minulle, myös sen, että Piru on oikea henkilö päättämään Liisa vastasi kiireesti ja mielistelevästi."

Piru jatkoi pelaamistaan. Piru harkitsi ikuisuudelta tuntuvan ajan jokaista siirtoaan, kunnes nosti karvaisen päänsä ja sanoi. "Minulla on ollut raskas päivä, raskas väsyttävä lounas. Taidanpa vetäytyä lyhyelle levolle. Pane koksia pannuun, tuo musta lapio on parempi, käytä sitä" Piru jatkoi vielä mieteliäästi "Jos saat ratkottua tuon siirron, niin voin katsoa asiaasi tarkemmin.

Shakkia! Mutta enhän minä ymmärrä koko helvetin peliä! Liisa mietti tuskastuneena. Minua on aina jostain syystä ärsyttänyt koko peli, kaikki jotka sitä pelaavat ovat minua viisaampia jotain filosofeja ja jotenkin pystyynkuolleen oloisia. Mitä minä nyt teen? Liisa tuskaili.

Piru meni ottamaan pikku "ettoiset" hän ajatteli ivallisena. Tässä on kaikki sketsin ainekset. Ei kuitenkaan auttanut muu, kuin yrittää.

Peli oli hänelle täyttä hepreaa, ei tästä mitään tule hän ajatteli. Miltei heti hän tunsu viileän henkäyksen vierellään."Minä ohjaan sinua ja varjelen sinua" sanoi läheltä kuuluva enkelinääni.

Hänen kätensä alkoi kuin itsestään siirtää nappuloita ja hento ääni hänen läheltään supatti "Tuo valkea sotilas on edennyt ruutuun e5 ja on siten potentiaalisessa ohestalyöntiasemassa. Nyt, kun musta sotilas siirtyy sen ruutuun f5 ohittaen samalla valkean uhkaamaan ruudun f6 kas näin"

Nappulat siirtyivät kuin itsekseen, hänen kätensä pelasi tahdottomasti, enkeli ohjaili sen liikkeitä. Musta kuningas on nyt matissa, supatti ääni hänen lähellään.

Herra Jumala luovuttaa yleensä tässä vaiheessa. Herra Jumala haluaa näin tunnustaa Pirun pelitaitoa.

Niin kävikin, että peli ei koskaan edennyt loppuun saakka, Herra Jumala luovutti ja Pirun pöytä voitti tällä kertaa.

Piru kömpi ärtyisanä ylös vuoteeltaan ja ärähti Liisalle. "Mitä sinä vielä täällä teet? Ala nyt jo kalppia! "

Piru jatkoi puhettaan ärsyyntyneenä."Mikä ihme siinä on, ettei sen vertaa ole ihmisellä järkeä, että avaisi hornan oven? Ovista tullaan ja mennään täälläkin päin. Etkö sinä sitä tiedä? Vaikka olenkin Itse Piru, niin olen sanojeni mittainen mies!

sitten piru vielä jatkoi hämmästyneellä äänellä.

"Pelata nyt shakkia Herra Jumalan kanssa ja vieläpä voittaa. Eikä edes yhtä ovea saada itse auki, no koksia sinä lisäsit kuitenkin ja se on hyvä se."

Tämän sanottuaan Piru otti pitkän kulauksen viinapullostaan ja karjaisi, "Oletko sinä saatana vielä kuurokin?"

Liisa juoksi pelästyneenä pannuhuoneen takaovelle jonka kahva painui helposti alas.

Ovi aukeni raskaasti narahtaen ja Liisa kiiruhti takaisin maailmaan.